

THE ASCENSION OF THE LORD - FIRST COMMUNION

WNIEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE - PIERWSZA KOMUNIA ŚWIĘTA

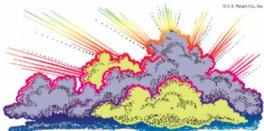
May 21,
2023

Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org

THE ASCENSION OF THE LORD MAY 21, 2023

He was lifted up, and a cloud took him from their sight.

— Acts 1:9

HOW THE RISEN LORD IS STILL WITH US

We could ask how is the Risen Lord with us? The New Testament and the church tradition offer a rich array of “presences.” Christ is present via my neighbor in need, via created reality beautiful and awe-inspiring, whenever the disciples gather, in the word proclaimed, in the sacrament celebrated and through the Holy Spirit. Perhaps we do not always feel this presence, but the words of Jesus are a guarantee that no matter what is going on in my life or my community or my church, he is still with us.

Most have experienced significant “departures” in their lives and we appropriate these differently, according to the changing phases of our personal life. Gradually we find new ways of being with the one who has departed. Something similar may be said about the early Christians dealing with Jesus’ presence-in-absence. It involved a new, quite different way of being with Jesus in faith and discipleship. In the Acts, the emphasis falls on the future promise of the Spirit. Matthew is more traditional, falling back on the biblical “I will be with you” (cf. Emmanuel at the start of this Gospel). The eloquent prayer in Ephesians really takes us into our present moment on the spiritual journey. So, different lenses on the same experience of closure/transition.

—Kieran O'Mahony

LAST WILL AND TESTAMENT

The ending of his gospel St Matthew makes no direct reference to the ascension, but he reports the Lord’s final instructions, as it were his Last Will and Testament.

There’s a story about a woman who was troubled over making out her will. She had grown up in a tradition where making a will, like deciding to ask for “Extreme Unction” or “The Last Sacrament” was something to be delayed until the last possible moment. There was something ominous and final about it. Some of us may know families that became bitterly split because someone hadn’t made a will. In today’s gospel, Jesus is quite definite about what he wants to happen after he has left the scene. He asked his disciples to meet him on the mountain, and they did that. Like any gathering of people, their feelings and expectations were varied. Some of them worshipped him, while some of them still doubted if his project could continue. Jesus knew that, when the Spirit came, all of those doubts would be ended. It would seem, indeed, that he was in a hurry to take his leave of them, so that the second part of his plan of salvation could get underway.

They were to go out in his name, and speak the Gospel with his authority. The authority goes with the mission, so he adds, “Go, therefore.” As if to say, “because I have the authority, you can go wherever I send you. My power, my promises, and my Spirit will go with you, and will see you through.” Then he concludes with the powerful promise, “be sure of this: I am with you always, even

to the end of the age.”

The mission of the apostles was simple to understand; difficult to carry out. It was to teach others all that he had taught them. Just as he asked his disciples to obey him, they were to ask that others should obey his directions and instructions also. This is like when a doctor puts you on a course of antibiotics. The original sin was a lie. The Spirit is a spirit of truth. One of the rules connected with taking antibiotics is that it is essential to complete the course. Some people begin to feel well after a few days, and they discontinue taking the medicine and, of course, their condition gets worse. The programme of redemption and salvation must continue from generation to generation, until the end of time. With all the changes in the church and in society, the two things that have not changed are Jesus himself, and every word of his message. The Message and the Messenger have never, and never will change. People who are bothered about changes in the church today should be reminded that the only two things that matter have not changed at all.

“You write a new page of the gospel each day, through the things that you do and the words that you say. People will read what you write, whether faithful or true. What is the gospel according to you?” Even sharing with another something you heard here today that you find helpful is to give witness. It must seem obvious to anyone who wishes to see, that the evidence of someone who is trying to live the sort of life that Jesus has taught us to live, must be a powerful witness, indeed. There seems to be a lot of depression around today, or it may be that we are now more conscious or aware of it. But there is a great difference between being alone and being lonely. I could be in the midst of a crowd, and be lonely; while one can also feel, like Cicero, never less alone than when alone (“minus solum, quam cum solus” De officiis 3.1). This applies especially to those who take seriously the final words of today’s gospel, “I am with you always.” Communication with our Lord doesn’t even need words. If I am open to His presence in my life, and live with a conscious awareness of his presence, I can experience fully that “Joy of the Gospel” about which Pope Francis spoke so warmly.

— Internet

NEVER CAN SAY GOOD-BYE

The disciples still thought this was just about their life and their world. They are reminded by Jesus that what they have lived through with him, his life, death, and resurrection, is greater and more far-reaching than they can yet imagine. This is not just about the kingdom of Israel. This is about all nations. This is not just about witnessing in Jerusalem, Judea, and Samaria. This work will take them to the ends of the earth. It is an enormous undertaking that we and the disciples have been given. It seemed impossible to the disciples then and it seems impossible to us now. But it is not. It is possible because we are not alone in this work. Jesus is with us not for a day or a week or even our lifetime. Jesus is with us always, until the end of the age.

Copyright © J. S. Paluch Co., Inc.

Today’s Readings: *Acts 1:1-11; Ps 47:2-3, 6-7, 8-9; Eph 1:17-23; Mt 28:16-20*

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl A, *Wniebowstąpienie Pańskie*

Czytania: *Acts 1:1-11; Ps 47:2-3, 6-7, 8-9; Eph 1:17-23; Mt 28:16-20*

"Chrystus jest celem ludzkich dzieciów, punktem, do którego zwracają się pragnienia historii oraz cywilizacji, ośrodkiem rodzaju ludzkiego, weselem ludzkich serc i pełnią ich pożądań. To On jest Tym, którego Ojciec wskrzesił z martwych, wywyższył i posadził na swojej prawicy, ustanawiając Go sędzią żywych i umarłych. Ożywieni i zjednoczeni w Jego Duchu, pielgrzymujący ku wypełnianiu się historii ludzkiej, które odpowiada w pełni planowi Jego miłości: odnowić wszystko w Chrystusie, to, co jest na niebie, i to, co na ziemi (KDK, nr 45, 2).

Jezus posłany został przez Ojca, by tutaj na ziemi wykonać zlecone Mu dzieło. Swój szczyt miało ono osiągnąć w męce, śmierci i zmartwychwstaniu, które stanowiły zarazem punkt kulminacyjny Jego paschalnej tajemnicy. Po wypełnieniu zleconego Mu dzieła miał wrócić z powrotem do Ojca, by jako Syn Człowieczy, który do swojej boskiej natury przyjął także naturę ludzką i zjednoczył ją w Osobie Słowa, otrzymać udział w wiecznej chwale. Wykonanie wspomnianego dzieła było uwielbieniem Ojca na ziemi, chwała zaś miała być jakby nagrodą za wypełnienie ojcowskiej woli (por. J 17, 4-5).

Dzisiejsze pierwsze czytanie opisuje nam fakt wstępienia Pana Jezusa do nieba. Jak zawsze, tak i w tym dniu towarzyszyli Mu Apostołowie, którzy wciąż byli przekonani, że ich Mistrz "przywróci królestwo Izraela". Chrystus nawet nie usiłował przekonywać ich o tym, że błędnie pojmują Królestwo Boże, ponieważ tego dzieła miał dokonać Duch Święty, którego im teraz jeszcze raz obiecał. Stąd też ograniczył się tylko do wskazania, że po ześlaniu Ducha Świętego będą musieli świadczyć o Nim, nie tylko w Palestynie, ale aż na krańce świata.

Apostołowie przyjęli wyjaśnienia Mistrza, ale wszystkiego jeszcze w pełni nie rozumieli i dlatego byli jakby zaskoczeni odejściem Chrystusa: "uporczywie wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba". W takiej sytuacji trzeba było im przypomnieć, że wstępujący teraz do nieba Jezus przyjdzie kiedyś powtórnie na ziemię. Wrócili zatem do Jerozolimy i zebraли się w Wieczerniku, by tutaj oczekiwać na dalszy "bieg wydarzeń".

Od chwili Wcielenia Jezus Chrystus występował w imieniu całej ludzkości: stał się bowiem człowiekiem dla nas i dla naszego zbawienia. Z tej też racji w pójściu do nieba tylko nas wyprzedził. Poszedł tam jako głowa odkupionej ludzkości (podkreśla to mocno kolekta odnowionej Mszału); Jego wniebowstąpienie miało się stać podstawą naszej nadziei, zaszczepić w nas głębokie przekonanie, że tam, gdzie znalazła się Głowa, powinno dotrzeć również i Ciało.

To wszystko możemy i powinniśmy ujrzeć oczyma naszej głębszej wiary. Mówią o niej św. Paweł, gdy prosi Boga o światło oczy dla naszych serc. Często jednak pytamy: "Jak to będzie w niebie?" i nie zawsze potrafimy dać

na nie odpowiedź. "Jak to będzie w niebie, mogą to sobie uzmysłowić ci, którzy nieco z przedsmaku nieba zakosztowali już o tu na ziemi. I każdy może tego doświadczyć. Niechaj tylko szczerze, z żalem głębokim za grzechy i mocnym postanowieniem poprawy wyopowiada się, natychmiast poczuje pokój i szczęście, wobec którego wszystkie przemijające i brudne rozkosze świata są raczej wstrętnym utrapieniem. Niech z dobrym przygotowaniem przyjmie Pana Jezusa w Przenajświętszym Sakramencie, niech nigdy nie pozwoli duszy pozostawać w grzechu, ale niech zaraz ją oczyści, niech wszystkie swoje obowiązki wykonuje dobrze, niech pokorne a częste modły śle przed tronem Boga, zwłaszcza przez ręce Niepokalanej Dziewicy... Niech dla miłości Bożej jedynie, a nie dla pochwały ludzkiej, ani nawet wdzięczności, wszystkim dobrze czyni - to wtedy się przekona, co to jest przedsmak nieba..." (św. M. Kolbe). Nie będziemy jednak mogli tego wszystkiego ujmować w ten sposób, jeśli nie otrzymamy światłych oczu dla naszego serca, które pozwalały przekonać się, czym jest nadzieję naszego powołania i bogactwo chwały wśród zbawionych.

Chociaż Chrystus wstąpił do nieba, nadal musi się dokonywać przepowiadanie Ewangelii, głoszenie jej całego świata. Ci zaś, którzy przyjęli już Ewangelię i złączyli się z Chrystusem, mają zabiegać o to, by także inni przyjęli ten wielki dar. Nie wolno nam nigdy zapomnieć o tym, że głoszenie Dobrej Nowiny dokonuje się najskuteczniej przez świadectwo życia tych, którzy już sami uwierzyli (por. adhortacja Evangelii nuntiandi, nr 21).

— ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

„I ZOSTAŁ UNIESIONY DO NIEBA”

Wniebowstąpienie podkreśla człowieczeństwo Jezusa, gdyż tylko ten może wstąpić do nieba, kto wpierw jako człowiek wstąpił na ziemię. *Gdy Jezus wstąpił do nieba*, ziemia napełniła się wonią Bożą.

A On sam czeka na nas u kresu naszych marzeń. Królestwo Boże już jest pośród nas, chociaż jako lud Boży nadal jesteśmy w drodze.

W wadrówce naszej spotykamy ludzi którzy Go szukają. Są dwa rodzaje poszukujących Boga. Jedni pytają: gdzie jest Bóg, i jaki On jest? Drudzy pytają: gdzie działa Bóg, jak On działa i jaka jest droga do Niego? Istnieje wiele dróg do Boga: droga bojaźni, droga nadziei. Drogą jednak jakiej On sam sobie życzy, pozostaje droga miłości. I ta miłość ma dwa ramiona: jedno obejmuje Boga, a drugie bliźniego.

— Franciszek Salezy

WNIEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE

Kiedy weźmiemy do ręki Pismo Święte, katechizm, jakikolwiek dokument Kościoła, mądrą katolicką książkę lub gazetę przeczytamy w nich, że najważniejsze dla człowieka jest, aby osiągał niebo, osiągnął świętość, osiągnął zbawienie. Dzisiaj w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego postawmy sobie pytanie o ten najważniejszy cel. O nasze osiąganie nieba. O naszą drogę do nieba.

„Chrystus zostawił nam wzór, abyśmy szli Jego śladami” (1 P 2, 21) – napisał św. Piotr Apostoł w swoim pierwszym liście. Jak chcemy iść śladami Jezusa? Co robić? Jak podążać do nieba?

— Ks. Marcin Kołodziej

OJCZYZNĘ MAMY W NIEBIE

Wniebowstąpienie wyjaśnia pozycję, jaką Jezus zajmuje po Zmartwychwstaniu: "Jezus jest władcą wyniesionym ponad wszystkie potęgi i możnych" - takie wyznanie wiary składamy o Jezusie właśnie dzięki prawdzie o Jego Wniebowstąpieniu. Jest to ważne wyznanie, bo pozwala nam chociażby pozostawać bez lęku w obliczu wszystkich wielkich i małych szefów tego świata.

Forster

RADOŚĆ WNIEBOWSTĄPIENIA

Święto Wniebowstąpienia technie radością połączoną z nostalгиą. W Liturgii przeżywamy fakt odejścia Jezusa z ziemi i powrotu do Ojca. Łukasz ewangelista kreśli obraz Jezusa na górze Oliwnej, zwróconego twarzą ku świątyni, żegnającego się z uczniami i udzielającego im błogosławieństwa. Ten obraz przypomina Liturgię świętą Starego Testamentu. Po zakończonych obrzędach arcykapłan uroczyście błogosławił całe zgromadzenie, a następnie znikał w Miejscu Najświętszym, zasłonięty przez obłoki kadzidła.

Podobnie Jezus, Arcykapłan Nowego Przymierza, błogosławi uczniów – Nowy lud Boży, a następnie znika zasłonięty przez obłok. Obłok w Biblii oznacza samego Boga. Obłok, zasłaniający Jezusa oznacza, że odłąd Jezus chwalebny przebywa na stałe z Ojcem w niebie.

Pożegnanie Jezusa z uczniami przypomina o wielu pożegnaniach, których doświadczamy w naszym życiu. Każdy z nas musi pożegnać się z dzieciństwem, z młodością, z okresem sukcesów, z czasem, w którym jesteśmy potrzebni, w którym jesteśmy w centrum uwagi. Musimy pożegnać się drogimi ludźmi, z miejscami, w których jest nam dobrze. Każde pożegnanie boli. Ale w każdym pożegnaniu jest też szansa na coś nowego. Każde pożegnanie oczyszczca i rozwija.

Rozstanie Jezusa z uczniami technie jednakże nadzieję i radością. Uczniowie pełni entuzjazmu i mocy Ducha Świętego idą do domu z wielką radością i głoszą Ewangelię. Sw. Łukasz podpowiada nam, skąd uczniowie czerpią siłę do takiej radości. Stale przebywali w świątyni, wielbiąc i błogosławiając Boga. Modlitwa, przebywanie w świątyni, wychwalanie Boga było dla uczniów przedsmakiem nieba, do którego wstąpił Jezus.

Doświadczenie wniebowstąpienia posyła nas do codzienności, w której mieszkamy i pracujemy. Powinniśmy nieść niebo tam, gdzie jest codzienność, gdzie jest

„piekło”, gdzie panują pustka i bezsens. Nie musimy ciągle wpatrywać się w niebo (por. Dz 1, 10n). Niebo otwiera się nad nami, gdy jesteśmy z Jezusem, gdy trwamy na modlitwie, na Eucharystii.

Oczywiście, są chwile, gdy modlitwa, Eucharystia staje się nużąca, męcząca. Ale od czasu do czasu doświadczamy również bliskości Jezusa, wspólnoty, otwarcia nieba. Czujemy wtedy, że wszystko inne jest względne, drugorzędne. Nie jest to kwityzm ani ucieczka od problemów, od codzienności, ale świadomość, że nie stanowią całej przestrzeni naszego życia.

Wniebowstąpienie Jezusa wzywa radość. W życiu duchowym nie powinniśmy się do niej zmuszać. Prawdziwa radość jest już w nas. Jest tylko przysłonięta przez problemy, zmartwienia, pożądania, zbytnie zapatrzenie w sprawy ziemskie. Jeżeli częściej będziemy wpatrywać się w niebo i uświadadniać sobie, że tam jest nasza ojczyzna (por. Flp 3, 20), odkryjemy radość, która jest w głębi naszych serc. I ta radość będzie stopniowo przemieniać nas i codzienność.

Św. Augustyn modlił się: Chrystus wstępuje do nieba, niech wstąpi z Nim i nasze serce. Módlmy się podobnie.

— Stanisław Biel SJ

NADZIEJA

Tajemnica Wniebowstąpienia jest radosną nadzieję dla wyznawców Jezusa. Takie radosne zakończenie ziemskiej wędrówki jest silniejsze niż świadomość, że życie kończy się z chwilą śmierci człowieka. Wniebowstąpienie Jezusa do domu Ojca toruje drogę wszystkim ludziom do Nieba. Nie pozostawia On nas samych sobie i posyła Ducha Świętego, aby obdarzył każdego wierzącego wytrwałością na drodze wiary, nadziei i miłości.

ŚW. GRZEGORZ VII, PAPIEŻ—25 MAJA

Jeden z wielkich papieży-reformatorów, który jest chyba najbardziej znany z roli, jaką odegrał w sporze o inwestyturę, sporze z cesarzem Henrykiem IV, który potwierdził prymat władzy papieskiej i nowym prawie kanonicznym regulującym wybór papieża przez Kolegium Kardynałów.

Był także na czele zmian w stosunkach między cesarzem a papieżem w latach, zanim został papieżem. Był pierwszym papieżem od kilku stuleci, który rygorystycznie egzekwował starożytną politykę Kościoła Zachodniego dotyczącą celibatu dla duchowieństwa, a także zaatakował praktykę symonii.

ST. GREGORY VII, POPE—MAY 25

One of the great reforming popes, he is perhaps best known for the part he played in the Investiture Controversy, his dispute with Emperor Henry IV that affirmed the primacy of papal authority and the new canon law governing the election of the pope by the College of Cardinals. He was also at the forefront of developments in the relationship between the emperor and the papacy during the years before he became pope. He was the first pope in several centuries to rigorously enforce the Western Church's ancient policy of celibacy for the clergy and also attacked the practice of simony.

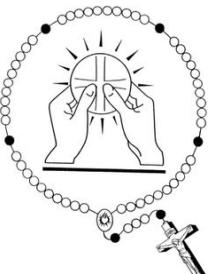
PIERWSZA KOMUNIA ŚWIĘTA

Gratulujemy Dzieciom:

Maximilian Belter
 Alex Dziedzic
 Adam Harper
 Nelly Helszer
 Matthew Lopez
 Nicholas Ochrymczuk
 Zuzanna Termena
 Frank Witas

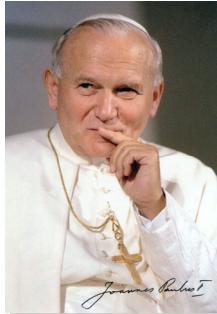
Katechetka—Pani Stanisława Wojtyna

„O szczęście niepojęte
 Bóg sam odwiedza mnie.
 O Jezu, wspomóż łaską,
 bym godnie przyjął Cie.”

„Boże, Ty przez cudowną wymianę darów dokonującą się w tej Ofierze czynisz nas uczestnikami swojej boskiej natury, spraw, abyśmy poznawszy Twoją prawdę, dostosowali do niej nasze życie.”

O JANIE PAWLE II NA DZIEŃ URODZIN - 18 MAJA

Zaniosimy modlitwy do Boga dziękując Mu za wyniesienie Go na ołtarze Kościoła 27 kwietnia 2014 r. Poznaliśmy Ojca Świętego Jana Pawła II jako Dobrego Pasterza, który przez ponad 26 lat przewodził Kościółowi Bożemu na ziemi. To Papież Pielgrzym, bo był właściwie wszędzie na globie ziemskim. Odwiedzał ludy i narody, biednych, znie wolonych, ale także bogatych - tych wszystkich, którzy potrzebowali Jego słowa, które pouczało, napominało, które było słowem głosiciela Ewangelii.

Ojciec Święty Jan Paweł II rozpoczynając swój pontyfikat w październiku 1978 r. tymi słowami zaapelował do ludzkości: "Nie lękajcie się. Musicie czuć się wolni i bezpieczni, bo jest z nami Chrystus nasz Bóg i Ojciec. A jeśli mamy Ojca, nie możemy się bać!"

W tej myśl streszcza się przesłanie Jana Pawła II do wszystkich chrześcijan.

Jan Paweł II mówił do nas i za nas, mówił jasno i otwarcie. Do końca był ze swoim narodem. Pamiętamy, jak mówił, że najbardziej potrzeba nam ludzi prawego sumienia. Był *Papieżem*, który budził naszą świadomość narodową, patriotyczną, chrześcijańską, który pobudzał polską kulturę. Pozostawia wielką naukę i przykład. Zostawia siebie dla Kościoła, a także dla Polski, dla nas wszystkich, dla całego świata.

Ze spuścizny tego wielkiego *Papieża* powinien narodzić się nowy człowiek, który będzie żył tym wszystkim, co z miłością do Boga i do niego osobiście zostało mu zaproponowane przez Jana Pawła II.

—Ks. Ireneusz Skubisz, "Niedziela"

ST. JOHN PAUL II'S BIRTHDAY—MAY 18

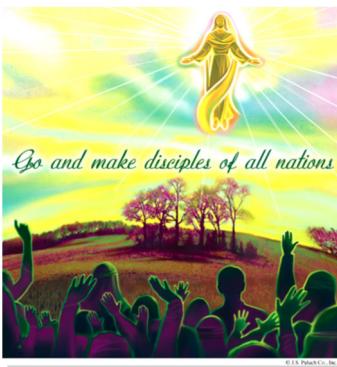
We offer a prayer to God, thanking Him for elevating St. John Paul II to the altars of the Church on April 27, 2014. We were first introduced to the Holy Father John Paul II as the Good Shepherd who led the Church of God on earth for over 26 years. He became the Pilgrim Pope as he visited almost the entire globe. He visited peoples and nations, the poor, the enslaved, but also the rich - all those who needed his word, which instructed, admonished, which was audible to the preacher of the Gospel.

The Holy Father, starting his pontificate in Rome in 1978, appealed to humanity with these words: "*Do not be afraid. You must be free and safe because Christ our God and Father is with us. And if we have a Father, we cannot be afraid!*"

In this thought, John Paul II is summed up to all Christians.

John Paul II spoke to us and for us, he spoke clearly and openly. He was with his people to the end. We remember when he said that what we need most are moral people of conscience. He was the Pope who awakened our Christian essence leading us to make great resolutions and leading by example. He leaves himself for the Church, as well as for Poland, for all of us, for the whole world.

ORYGINAŁ CZY FOTOKOPIA?

„Wszyscy rodzą się jako oryginały, ale wielu umiera jako fotokopie” – powiedział jeden z włoskich dziennikarzy. Rzeczywiście - Stwórca każdego z nas stworzył oryginalnym. Nie ma drugiego takiego jak ty stworzenia. Nie jesteśmy jednak ukończonym dziełem Mistra. Dzieło stworzenia trwa. I za ten proces odpowiedzialni jesteśmy my. Współpraca ze Stwórcą

w dziele tworzenia. Niektórzy z nas są sobą znudzeni. Co więcej, są rozczerowani, nie lubią się, nie akceptują. A przecież miało być inaczej. Oryginał to oryginał. Intrygujący, niepowtarzalny, ciekawa osobowość. A tu szarość weeszła na miejsce zachwytu. Jak to się dzieje, że oryginał przemienia się w fotokopię?

Często się zdarza, że współczesny człowiek to nic własnego. Wszystko z drugiej ręki. Cudze gesty, sądy, poglądy, opinie. Świecąc odbitym światłem wyzbywamy się siebie. Globalny człowiek, globalne myśli, moda. Płowieje oryginał – jest tylko fotokopia. Bycie sobą wymaga wyrzeczeń jak drogocenne arcydzieło. Oryginalnie, czyli według planu Stwórcy, oryginał musi się też oryginalnie wydarzać. Wielu z nas chce natomiast zarządzać życiem po swojemu. Należy jednak pracować nad oryginałem. Każdy z nas idzie przez życie dwiema drogami: tą widzialną, zewnętrzną, i tą niewidzialną, wewnętrzną. Ta wewnętrzna decyduje o tej wewnętrznej.

—Ks. K Pawlina, „Niedziela”

TREASURES FROM OUR TRADITION

In many parish churches, more rarely in monastery churches and cathedrals, the tabernacle with the Blessed Sacrament is visible from a doorway or aisle in the church. Normally, a person is to give the proper sign of reverence, a genuflection, when passing in proximity to the tabernacle. The word “genuflect” comes from Latin roots meaning bending (or flexing) the knee. A common-sense exception to the rule is for a sacristan who is taking care of the church and can’t be genuflecting every thirty seconds during a vacuum run. Also excepted are persons in procession entrusted with important symbols of the Lord’s presence. So, a cross-bearer or a minister carrying the Gospel book, or ministers on their way to their Communion stations do not genuflect. For everyone else, the usual sign of reverence for the Lord’s presence in the Blessed Sacrament is to genuflect on the right knee.

The oldest form of reverence during prayer in our tradition is standing; kneeling or genuflecting is a sign borrowed from old civic practice. The posture of kneeling, even on one knee, is a sign of submission. Servants would take this position before their masters in the ancient world. It said: I’m not running away, I’m yours, I’m here for you.

This is what your genuflection says when you enter a Catholic church where the place of reservation of the Blessed Sacrament is visible to you: I’m yours.

—Rev. James Field, © Copyright, J. S. Paluch Co.

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Mieczysław Dutkowski	Andrzej Niedojadło
Zofia Adamowicz	Edmund F. Dzwigalski	Jarrod Pavlak
Adi	Erica Furniss	Mirosława Pawełczak
Karen Arandoña	Anita and Mike Gilkey	Anthony Palermo
Rachel Arandoña	Zofia Grochulski	Teresa Petty
Kyle Ardando	Brooklyn Hamsley	Elaine Quan
Sarah Arrizon	Todd Hill	Benito Ramirez
Andrzejek&Michael Ashline	Tot Hoang	Jerry Ramirez
Avalon Asgari	Dick Hoffman	Joan Ritchie
Anna Bagnowska	Patricia Hoffman	Carlene Romeo
Wiesława Barr	Jackie Hoyt	Robert Rosecrans
Jamie Barrett	Andrzej Hulisz	Henryk Ruchel
Lois Barta	Jadwiga Inglis	Elżbieta Rudzińska
Marek Bartłomowicz	Leonard Jakubas	Veronica Sequi
Pilar Bascope	Zofia Janczur	Debra Shawman
Ronald Brozchinsky	Renee Jarecki	Maria Sowa
Paul Budai	Ania Karwan	Jean & Mike Speakman
Charlotte Frances	Julie & Larry Klementowski	Matt Starbuck
Gregorio Cabotaje	ATK	Mary Strazzas
Edward Cacho	Anent L.	Adrienne Swinford
Dora Carrillo	Mary Laning	Halina Szmit
Peter Camacho Family	Danuta Łabuś	Teresa Turek
Jean Carter	Amber Matrauga	Unborn Children
Ashley&Connor Cooper	Anthony Martinez	Lauren Vairo
Lacie Cooper	Antoinette Martinez	Charlene Web
Gina Cruz	Gail Morganti	Bernadette Westphal
Jadwiga Cywińska	Jarosław Musiał	Alicja Wilczyńska
Bernadine Dateno	Irene Nielsen	Patricia Yochum
Sylvia Derby	Monica Nava	Janina&Henryk Żelażewscy
Adam Dolewski	Gloria Norton	Bogusia Zientek
Joe Doud	Jerry Nicassio	

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **June 10th and 11th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

NADZIEJA

Tajemnica Wniebowstąpienia jest radosną nadzieję dla wyznawców Jezusa. Takie radosne zakończenie ziemskiej wędrówki jest silniejsze niż świadomość, że życie kończy się z chwilą śmierci człowieka. Wniebowstanie Jezusa do domu Ojca toruje drogę wszystkim ludziom do Nieba. Nie pozostawia On nas samych sobie i posyła Ducha Świętego, aby obdarzył każdego wierzącego wytrwałością na drodze wiary, nadziei i miłości.

o. Cyriak Wrzodak OFM

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Christopher Magallanes, Priest, and Companions, Martyrs
Monday:	St. Rita of Cascia, Religious
Tuesday:	Martyrs of Cappadocia
Wednesday:	St. David I of Scotland
Thursday:	St. Gregory VII, Pope
Friday:	St. Philip Neri, Priest
Saturday:	St. Augustine of Canterbury, Bishop

Sat 5/20 4:00 pm +Thomas Degineffeneffe from Angela Wood
 Sun 5/21 9:00 am +Jim Conkle, +Cesar Diaz, +Esperanza Diaz and +Ivan Alonzo from their family
 10:30 am **Pierwsza Komunia Święta**
 O Boże błogosławieństwo dla wszystkich dzieci przyjmujących Pierwszą Komunię Świętą
 +Krzysztof Bitner od żony i córki
 Za Iwonę w dniu urodzin od Grażyny
 +Stanisław Adamek oraz +Waleria, +Antoni i +Antoni Bartłomowicz od rodziny Bartłomowicz
 +Henryk Żelażewski od córki Eweliny z mężem
 Za udaną operację i powrót do zdrowia dla Staszka od przyjaciół
 Sat 5/27 4:00 pm For the Kudlo family for their faith in God and health from Kathy Kudlo
 +Joyce Camacho from Mr. and Mrs. Greg Cabotaje
 Sun 5/28 9:00 am +Lee Aronson who died 13th of April from Sue and Gary Haynes
 10:30 am O Boże błogosławieństwo dla dzieci bierzmowane w ostatnim roku
 +Marcin Długosz w 5 miesięcy po śmierci od siostry Edyty z rodziną
First Friday of the Month
 Fri 6/2 8:30 am +Kevin Starbuck and +Nick Wilson
 7:30 pm Za wszystkich parafian Polskiego Ośrodku
 Sat 6/3 4:00 pm For all the members of the Polish Center
 Sun 6/4 9:00 am For all the members of the Polish Center
 10:30 am +Czesław Turek od żony z rodziną
 +Zofia Kopydłowska z okazji Dnia Mamy od córki Grażyny
 +Irena Jurska w 10 r. śmierci od córki z rodziną
 +Leokadia Kozak od rodzinny
 +Kyle i +William Munson i wszystkich zmarłych z tej rodzinny
 +Monika Moniuszko od córki z rodziną
Corpus Christi
 Sat 6/10 4:00 pm +Edward and +Josephine Wiltzius from Armando and Sandy
 Sun 6/11 9:00 am +Anita Kozak from her husband
 10:30 am +Helena Kwiatkowska od córki Teresy Wyszomirskej +Leon Żuchowski w 24 rocznicę śmierci od rodzinny

Every summer since 1962, the priests and seminarians of St. Michael's Abbey take a break from their studies to act as camp, directors, counselors and staff for a Summer Camp. Together, they provide an all-boys camp in a good, clean, fun and safe Catholic environment. They instruct the campers in the faith and provide the sacraments throughout the week. Every day, the boys participate in Mass, Rosary and catechism. Each week, they are offered Confession (with instruction beforehand), Benediction of the Blessed Sacrament and an opportunity to be trained as an altar server.

stmichaelsabbey.com/summer-camp/

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

I AM ALWAYS WITH YOU

I am always in your heart; not only when you receive Me in Holy Communion, but always (Diary, 575).

Know, My daughter, that you caused Me more sorrow by not uniting yourself with Me in Holy Communion than you did by that small transgression (Diary, 612).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking

Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

A VOCATION VIEW:

"Go and make disciples of all nations!" Our lives must proclaim the Truth that comes to us from Christ; embrace the call to be a witness of Christ to the ends of the world!

DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT

800-553-3321

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

First	Second
05/13 & 05/14/2023	\$ 5,770.00
\$ 695.00	
God bless for your generosity!	

PSA UPDATE

Our faith. Our future.

As of this week 61 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2023 and have pledged \$21,351

Bóg Zapłać za Hojność
God Bless for your generosity

CENTER COUNCIL NEWS

Our Center Council holds regular meetings. If anyone has questions or items for the Council to address please feel free to submit questions to the Office or Mrs. Judy McBride at jdmcb1@gmail.com

Rada Ośrodkowa spotyka się regularnie. Prosimy o skierowanie pytań albo kwestii do Rady przez biuro albo przez Panią Judy McBride jdmcb1@gmail.com

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.
Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass